

Spoštovani urednik Pogledov Slovenije in ustvarjalci oddaje,

v zadnji oddaji je bil kot eden od primerov birokratskih ovir za investicije v Sloveniji predstavljen tudi Plečnikov stadion. Ker smo kot posestniki in izvenknjižni lastniki petine zemljišč, predvidenih za prenovo stadiona, v postopkih udeleženi kot stranski udeleženci, zelo dobro poznamo celotno zgodbo o prenovi in njeno ozadje. Pišemo vam zato, ker želimo pojasniti, zakaj Plečnikov stadion ni ravno posrečena izbira za ilustracijo birokratskih ovir.

Razumemo, da je bila oddaja zasnovana tako, da ste želeli poudariti, da je birokracija v Sloveniji zavira naložbe, in da ste verjetno zato izpustili vse tiste koščke mozaika, ki niso sodile v koncept oddaje in ki bi si jih zaradi večje objektivnosti v njej želeli mi. Naše plati zgodbe ne bomo na dolgo razlagali, saj smo javno že večkrat ponovili, da prenovi samega stadiona, čeprav se nam morda zdi zgrešena, ne nasprotujemo. Vendar ne nameravamo privoliti v pozidavo pripadajočih zemljišč stanovanjskega naselja, pri čemer investitor neomajno vztraja že šesto leto in kar je tudi glavno jabolko spora.

V primeru Plečnikovega stadiona se v uradnih postopkih ne zatika zato, ker bi ostajale kakšne posebne birokratske ovire – nenazadnje je bil postopek za stadion v Stožicah popolnoma enak, mestni svet je odločitev o gradnji obeh stadionov sprejel na isti dan, g. Pečečnik pa že dolgo odlično sodeluje z zavodom za kulturno dediščino, ki mu izda soglasje za vsak projekt tudi takrat, kot to sploh ni potrebno. Pri Plečnikovem stadionu se vedno znova zatakne zato, ker se izkaže, da bi uradniki morali, če bi hoteli spoštovati načelo zakonitosti, vloge zavrniti, ker je pravna podlaga za projekt – občinski podrobni prostorski načrt – nezakonita in ker investitor za vsa zemljišča ne more izkazati pravice graditi. Vendar se zadeve potem počasi nekako le premaknejo naprej, saj skoraj vsi uradniki raje popustijo prikritim pritiskom, kot pa da bi vztrajali pri načelu zakonitosti in bili ožigosani za nesposobneže, ki jih je treba odpustiti. Ravno zato g. Pečečnik ministru za infrastrukturo in prostor ni mogel povedati, v čem sploh je problem. Dejansko se res vsi zelo trudijo zanj, tega, da hoče v bistvu izsiliti nekaj, kar na zakonit način ni mogoče izpeljati, pa ne sme priznati. Kot pravniku vam verjetno ni treba razlagati, kaj se bo zgodilo, ko in če bodo upravni postopki dosegli fazo upravnega spora.

V vsaki normalno urejeni državi bi investitorju, ki bi prišel s takšnim projektom kot g. Pečečnik, že na začetku povedali, da to glede na veljavne predpise pač ne gre. Povedali bi mu, da kulturnega spomenika ne moreš obzidati s stolpnici, da na 50 000 kvadratnih metrov ne gre tlačiti projekta z 220 000 m² bruto tlorisne površine in da na tuji zemlji ne moreš graditi. Tudi v Sloveniji so mu. A je investitor pisal predsedniku vlade, gostil pri sebi ministre, jamčil za milijon evrov posojila Steklarski, s katero se je tedaj ubadalo ministrstvo za šolstvo in šport, in naenkrat je zavod za varstvo kulturne dediščine iz postopka umaknil moteče uslužbenke ter kooperativno začel izdajati soglasja. Vmes se je sicer zgodila investitorjeva nepremišljena poteza s prenagljeno podporo novi vladi in postopek se je moral začeti znova. Sprejemanje prostorskega načrta, kar je v občinski pristojnosti, je na podlagi dobrih zvez z županom teklo brez težav. Ker pa po predčasnih volitvah ljubljanskemu županu, ki bi bil po investitorjevih besedah „pravi balzam za naše okolje“, ni uspelo sestaviti vlade, se je bilo treba novemu premierju prikupiti z javnim opravičilom njegovi stranki za neetično ravnanje zaposlenih. Tako si je g. Pečečnik spet začel obetati, da bo z ustrezno podporo od „zgoraj“ hitreje premaknil stvari „spodaj“. Seveda bi vse teklo še hitreje, če bi vlada – kot je predlagal na koncu oddaje – ureditev spremenila tako, da bi investitor uradnika lahko neposredno plačal, da mu ta pripravi vso dokumentacijo za izdajo dovoljenja ...

Za konec je morda vredno omeniti, da o verodostojnosti vašega, sicer v javnosti in tudi v tej oddaji prijazno nastopajočega gosta najbolj zgovorno priča dokument, objavljen na spletnih straneh Pop TV: <http://image.24ur.com/media/document//60191684.pdf>

Lepo vas pozdravljamo,

Koordinacijski odbor stanovalcev Fondovih hiš,
Peter Rondaij, Ljubo Rezar in Katarina Bajželj Žvokelj